

Pobožnost 28. 2. 2021

píseň 631 Nám pomoz, Pane milý

text Mk 14.26-42

... Tu mu Petr řekl: „I kdyby všichni odpadli, já ne.“...

... Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. A řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!“ Podešel od nich, padl na zem a modlil se, aby ho je-li možné, minula tato hodina. Řekl: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne co já chci, nýbrž co ty chceš.“...

Milí přátelé v Kristu, když se řekne zápas víry, co si představíte? Davidův prak a Goliášovo brnění? Otevřenou hádku, která se týká vyznání víry? Zápas o to, abych vždycky věděla/věděl, kudy se vydat a nepřepadala mě pochybnost? Zápas kdo z koho – Bůh nebo já? Jako Jákob u potoka Jabok.

Ježíš se mnohokrát střetl s farizeji a zákoníky. Mnohokrát mu také nerozuměli učedníci. Takové zápasy a spory jsou těžké. Stačí představit si, jak nás vyvede z míry, když nedokážeme ani těm nejbližším vysvětlit, na čem záleží, v čem vidíme problém, co je pro nás důležité... Ale ty nejtěžší boje nevedeme s druhými. Ty nejtěžší boje vedeme sami se sebou. Se svým strachem, nejistotou, obavami. Nebo třeba se svou lhostejností či leností. Nebo s vlastními zlovyky, na které narážíme. Pak není na koho „svalit vinu“, není komu říct „ty mi nerozumíš“. Jsme sami se svým rozhodováním a váháním. Ty dvě dnešní epizody – rozhovor cestou do Getsemane a modlitba v Getsemane, nám ukazují, jak to s tím zápasem je.

Skončilo chození po Galileji, zástupy lidí jsou pryč, Ježíš s učedníky po poslední večeři zazpívá chvalozpěv a zamíří na Olivovou horu. Ježíš připravuje učedníky na to, že od něj všichni

odpadnou a možná na to připravuje i sebe. Uvědomit si bolavou myšlenku je jedna věc, a druhá je ji vyslovit. Nevím, jestli to tak měl náš Pán, ale potkávám se s tím, že až když lidé sami vysloví, co jim hlodá v hlavě, může se začít něco dít. Když slyšíte třeba: vím, že už mi nezbyvá moc času; pani farářko, když já piju; víte, moc bych se chtěla usmířit s dcerou nebo mám strach, že péči o rodiče už dlouho nezvládnou - zkrátka až když je vysloveno to, co zrovna tíží, může se začít něco dít. Vyslovit něco takového lze i v modlitbě... Tady však Ježíš mluví přímo k učedníkům, že všichni odpadnou a Petr opáčí: I kdyby všichni odpadli, já ne! Dává najevo, že za ním stojí, že má svého Mistra rád, že s ním chce být, ale jak tohle může slibovat? Jakoby nepřemýšlel nad tím, jak málo zná sebe a jak málo zná Boha a jeho cesty.

Zůstat s Bohem, zůstat s Ježíšem není jen věc odhodlání a pevnosti víry nebo odvahy. V kralické verzi zní to Ježíšovo varování trochu jinak: „Všichni vy zhoršíte se nade mnou této noci.“ Budete pohoršeni. Neopustíte mne proto, že byste byli slabí, málo odvážní, ale proto, že věrnost Bohu může mít tak zvláštní podobu, může být tak nečekaná, že se nám bude protivit, že ji nebudeme ochotni přijmout. Kdo by se stavěl na stranu outsiderů? Kdo by se chtěl potkat s Bohem, který působí bezmocně? Co můžeme my Pánu Bohu slíbit? Co můžeme slíbit před naším Bohem?

Cesta se blíží k cíli a mistr s učedníky se ocitají na křižovatce. Ježíš bere dál jen tři nejbližší – Petra, Jakuba a Jana do zahrady Getsemane. Je to zvláštní místo, pan profesor Jan Sokol říká, že se velmi hodilo k modlitbě. Je v přírodě, v zahradě, ale zároveň naproti chrámu, chrám je jakoby nad ním. Tam Ježíš zažívá svůj nejtěžší zápas. Přepadá ho úzkost a strach a nám se to nechce poslouchat. Evangelia běžně nelíčí Ježíše jako člověka, jehož duše by byla smutná až k smrti, který by se třeba i bál.

Možná je to i zkouška naší víry. Je pro nás přijatelný Spasitel, na kterého padá tíseň taková, která člověka zajme a nechce pustit? Zároveň tušíme, že takový Spasitel je nám vlastně mnohem bližší než hrdina, kterým nic nepohne. Jak bychom mohli svěřit své bolesti někomu, kdo je nikdy nepoznal?

El Greco: Utrpení v getsemanské zahradě

Ježíšův zápas v Getsemane není dopředu promyšlené divadlo, kde si divák může vydechnout, že to nakonec dobře dopadlo. Je to skutečný život, kde má svoje místo i strach a zásadní pochybnosti, a kde je také možnost volby. Je tohle cesta, po které má Ježíš jít? Není snesitelnější řešení? Ježíš ale nepředepisuje Bohu, co má dělat, nenavrhuje mu jediné možné a pro sebe přijatelné řešení.

V klíčové chvíli řekne Ježíš „ale“ - Ale ne, co já chci, ale co ty chceš. Byla tu možnost volby, byly dvě možnosti. Jedna -

odmítnout utrpení, i druhá, přijmout. Ale ne, co já chci, ale co ty chceš. Ježíš opakuje slova modlitby, již sám naučil své učedníky - buď vůle tvá. To není trpná rezignovanost. Je výsledkem Ježíšova zápasu o to, jak jít dál. Jestli se příštím dnům vyhnout nebo jít jim vstříc. Ježíš bojuje s úzkostí a rozprostírá ji před svého Otce. A důvěra v něho je nakonec silnější než strach.

Cesta do Getsemane nám ukazuje při vší lásce k Bohu lidskou neschopnost zůstat věrný v postavě Petra (i dalších učedníků) a Ježíšova modlitba v Getsemane nám ukazuje uprostřed bezmoci sílu důvěry v Boha.

Důvěra v Boha otevírá prostor pro nové, svobodné rozhodnutí. Důvěra, že mne Bůh neopustí ani v nejhlubší samotě nebo třeba mezi lidmi sevřenou strachem z čehokoliv nebo ochromenou bezmocí blízkého. Tato důvěra pomáhá člověku udělat další krok. I když do neznáma a do nejistoty, ale s Bohem - v jeho síle. Ježíš to prožil a unesl. O to se můžeme opřít - je možné to prožít a nést.

Ježíš trpící a pochybující je náš Zachránce. Ta epizoda z getsemanské zahrady nás posiluje, povzbuzuje - můžeme vědět, že když zápasíme, leccos nás přemáhá, není rezignace jedinou možností. Ježíš nás v tom zápase povzbuzuje, je v něm s námi, pomáhá nalézt cestu. Otevírá nám dveře k Bohu. Ukazuje, že k němu můžeme volat právě tehdy, když pod tíhou únavy a nejistoty padáme k zemi. Nám všelijak vinným jeden nevinný ukázal, ke komu volat, kde hledat sílu, naději, život. Pro jeho samotu i zápas víry nás Bůh přijímá a s tímto vědomím můžeme zkoušet zápasit i my.

píseň 311.1-2+7-8

přímlovná modlitba Pane Ježíši Kriste,

děkujeme ti, že i přes naši neschopnost být s tebou, Ty jsi s námi.

Prosíme v tuto chvíli za ty, kdo se v této rozkolísané době dovedou vzdát pro druhé svých jistot. Kdo věnují své úsilí a svůj čas, své myšlenky a péči i finance těm potřebnějším.

Prosíme o sílu pro všechny, kteří s pokorou a třeba i jistou mírou sebezapření slouží společnosti.

Prosíme, buď s těmi, kteří uprostřed všeobecné touhy po úspěchu, dovedou prohrávat a být neúspěšní, protože cítí odpovědnost za sebe i za druhé.

Do Tvé věrnosti a lásky vkládáme celý svět i každičkou naší blízkou duši.

V tvé modlitbě se společně učíme stavět ve svém životě boží vůli před naše přání: Otče náš...

poslání Židé hledají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky je Kristus Boží moc a Boží moudrost. **1 Kor 1.22-24**

požehnání

Kéž cestou, po níž vás vede Kristus,

dojdete milosrdenství a pokoje

a nasměrování Duchem svatým ať nalézáte milost a pomoc.

K tomu vám žehnej Bůh sám. Amen

píseň 636 Z Tvé ruky, Pane můj